

ling, og som han fuldt ud sluttede sig til i Gaar. Hedeopdyrkning paa sund og naturlig Maade er Hovedsagen for mig: men at eksperimenteres saaledes, at vi virkelig skruede Prisen op for de Mennesker paa den Maade, at den blev 6—700 Kr. pr. Tønde Land paa Heden, det er hen i Vejret, det er Spild af baade Penge, Tid og Kræfter.

Lange: Jeg skal indskrænke mig til at omtale et enkelt Ændringsforslag, nemlig Forslaget under Nr. 29. Da jeg i Gaar hørte det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) udtale sig, skal jeg tilstaa, at jeg blev glad derved, men jeg blev samtidig i højeste Grad forbauset derved. Jeg blev glad derved, fordi han udtalte sin Kærlighed til Fiskerne og Fiskeribefolkningen her i Landet, som jeg tror, at alle Medlemmer her i Salen ere enige om at dele med ham. Men naar han i samme Aandedræt begyndte at kaste Angreb ud til Højre og til Venstre, til alle Sider og beskyldte alle os andre for Mangel paa Kærlighed til Fiskerne og deres Interesser, tror jeg dog, det er paa Tide at protestere, thi jeg mener ikke, at det er korrekt, at noget enkelt Parti søger at tage en enkelt Stand til Indtægt for sin Kærlighed og sine Interesser. Jeg havde oprindelig Sympati for det Forslag, der er stillet af Mindretallet om at forøge de 3,000 Kr. til Rejseunderstøttelse til Fiskere til 4,000 Kr., og hvorfor? Fordi jeg til enhver Tid finder, at de Beløb, man giver til de forskellige Samfundsklasser for derigennem at udvide dens Kundskab paa det ene eller det andet Omraade, skal man ikke være for karrig med. Men paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at den højtærede Minister har Ret, naar han siger, at man dog nødvendigvis maa tage Hensyn til de Indstillinger, der komme fra de forskellige Samfundsklassers Repræsentanter gennem deres respektive Foreninger. Det er saa og maa være saa, thi ellers kommer man ikke ind paa den Gænge, man maa ind paa. Den højtærede Ministers Udtalelser i Dag give mig Anledning til at sige, at jeg nu i Øjeblikket efter hans Udtalelser her i Dag ikke vil stemme i denne Sag ved 2den Behandling, idet jeg haaber, at Ministeren inden 3die Behandling vil konferere med de Mænd, der særlig have Fiskernes Interesser for Øje, nemlig „Dansk Fiskeriforening“, og hvis de saa udtale Ønsket om, at Beløbet bliver forhøjet, vil jeg sige til den højtærede Minister, at der er ingen Risiko derved, thi han har det til

enhver Tid i sin Haand at kunne tage Hensyn til de Andragender, der komme, paa rette Maade, saaledes at de, der ikke ere kvalificerede dertil eller værdige dertil, intet Tilskud faa, og skulde det saa virkeligt vise sig, at der ikke er kvalificerede Andragere nok, gør det jo ikke noget, at Pengene ikke blive brugte. Men jeg maa sige, som jeg for et Øjeblik siden sagde til det ærede Medlem for Helsingør, at saavel indenfor Handel som indenfor Landbrug, Industri og Fiskeri maa man i første Række høre de store Fællesforeninger, som de have til at varetage deres Interesser, og det maa i første Linie være dem, som fremkomme med Forslag til Lovgivningsmagten. Saaledes har det været Skik indenfor de Organisationer, jeg kender til, og jeg tror, det er korrekt.

Nu tror jeg, at det Angreb, som det ærede Medlem for Helsingør rettede mod „Dansk Fiskeriforening“, dog sikkert ikke er fuldt berettiget, thi der er dog vist ikke ret mange Fiskere her i Landet, som ikke ere Medlemmer af denne Forening og slutte sig fuldtud dertil, og de Fiskere, som ikke gøre det, vise derved deres Mangel paa Interesse for deres egne Kaar, og jeg mener, de bør retledes til at komme til at forstaa det, thi kun gennem de store Organisationer kan man faa sine Krav fremførte paa den rette naturlige og sunde Maade. Jeg kan for saa vidt slutte hermed, idet jeg kun vil udtale Ønsket om, at de, der ere enige med mig her i Salen i mit Synspunkt, de, som mene, at man i Virkeligheden godt kunde unde Fiskerne 1,000 Kr. mere til Fiskerirejser, hvis det viser sig, at der er Trang dertil og Krav derom, ville vente med at stemme til 3die Behandling, saaledes at vi kunne faa at se, hvad der da foreligger fra Landbrugsministerens Side. Men samtidig vil jeg til Slut endnu rette en Protest mod, at det siges, at kun et enkelt Parti skulde have Kærlighed til Fiskerne her i Landet. Enhver Stand, som tror, at den kan opnaa Lykke for sig og faa sine Krav gennemførte alene ved at bygge paa et enkelt Partis Interesser, bygger paa gal Grund. Jeg for mit personlige Vedkommende vil haabe, at det ingen Sinde kommer dertil, at nogen Næringsvej skal komme til at leve i denne falske Tro, thi saa gaar det sikkerligt denne Næringsvej ilde.

Christian Rasmussen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, begyndte med at udtale, at han var bleven glad over mine Udtalelser i Gaar, men at han, da